

Приказка за Градината (8) – за произхода на всички езици

Труден

На другия ден (след първия учебен час), отивайки към училището, Бог отдалече чул неизмерно голяма врява в класната килия.

Убързал (заскорил) той крачка и когато прекрачил прага на килията – що да види: един отличник налегнал клетия двойкаджия на килията и обезформя носа му...

„О! О! О...! – извикал към тях Бог – Какво произхожда тука!?”

Двамата мушмороци се вдигнали на крака, което за двойкаджията било много по-трудно, и виновно навели носове (единият от които кървящ и обезформен).

„Всичко започна със житото...” – понечил да обясни един ученик от класа, но отличника веднага го прекъснал:

„Ето... и тоя не знае! Не е правилно да се казва „сътс жито” ами „с жито”!”

„Аха...! Ясно!” – веднага си направил извода Бог.

„Я, ти ми кажи Трифончо (така се казвал отличника), колко „с-ътс” ще чуем от тебе, ако бързо, на три пъти изречеш „с жито”? Няма ли да чуем само половин „с” ?” – изсмял Бог.

„Съмнявам се” – отговорил замислено Трифончо.

„Ами не се съмнявай, ами го изречи!” – изкомандувал му строго Бог, защото той съвсем не одобрявал когато някой се съмнява.

„с жито, жито, жито” – бързо изрекал Трифончо и престанал да се съмнява.

„Значи – отсякъл Бог – забравете за правилото „с” и „сътс”. И за да не се повтаря подобно обезформяне, – посочил той кървящия нос на двойкаджията – забравете и за „в” и „във”. Всеки може да слага колкото си иска „с” и „в”, защото това никак не променя смисъла, и не пречи на произносянето. Как сега този клетник с разбит нос ще произнесе каквото и да е, колкото и вярно да е то?”

Така Бог и във втория си учебен час продължил да обогатява възможностите за Българското културно наследство.

Само отличниците не винаги ползват това неправило, което кара езиковедите да се съмняват, дали да се доверят на Бог и да го изключат от граматиката.

Тука е мястото да поговорим за това кой как се съмнява.

Сигурно някои от вас си мислят, че неправилно изсмявам „съмнява” вместо да кажа „съмнява”. Ако се хващате за едната буквичка, искам да ви изсмея, че точно тя е затрила смисълът и го е направила човек да се съмнява, вместо да се съмнява.

Както вече се смяхме в предните серии на приказката, Българите са най-добрите кореновачи на думичките.

Нищо не може да убегне на Българина, когато иска да го изкоренува, но по някога между нормалните Българи се срещат и отличници, които обезформят не само носове но и думички.

Началото на всички езици

Думичката „съмнявам (се)“, мили дечица, произхожда от „съм“ и „нявга“.

По времето когато Българите измисляли езика (който всички са ползвали, преди вавилонския строеж), те много точно ползвали корените, представките, надставките и съставките на думичките. Те никога (НИКОГА) не държали на членуването и всичките граматически правила. Граматиката е възникнала поради нужда от учителски работни места.

Ще ви разкажа за отличната промяна на „съмнявам (се)“, но преди това искам да знаете, че всички думички в света произхождат от Български език.

Това много добре се знае от новите Български историко-води.

Никакви други езици не предат пред Българския език. Всякакви инсинуации (това също е българска дума), че някой друг език е по-велик от Българския са съмнявгашни.

Искате примери!?

Ето:

“car” на английски значи кола / автомобил и се произнося “кар”, което идва от Българското „карам (кола)“ (не от „карам (се)“)

“stop” естествено идва от Българското „стоп“, което неправилно се изписва по пътните знаци с латински букви.

Всички (ВСИЧКИ) думички в чуждите езици са с български корен, освен една – „Мадара“.

Тази думичка, мили дечица идва от времето когато в България живял един англичанин, който много обичал да се хвали. Винаги, когато се опитвал да помисли, че е направил нещо правилно, той викал майка си да се похвали: „Mother – извиквал той – ду ю лайк ит?“ – което значело „Мадар, харесваш ли го?“, от където му останал прякор „Мадара“.

И щото много обичал да се хвали, решил да си издяла в една скала портрет по време на лов. Този портрет естествено носи неговия прякор (защото изобразява него) и от там селото взело името „Мадара“.

О, щях да забравя да кажа, че mother на английски значи „майка“, която думичка (майка) неправилно се ползва от руснаците за „потник“, ама това идва от голямата загриженост на руските майки, които винаги питат децата си „облече ли си потника?“

Много се разсмях и не остана време да ви изсмея за „съмнявам (се)“, но приказката продължава мили дечица, и никой няма да се отърве от това изсмиване.

Приказката продължава, мили дечица.